

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 4 czerwca 2021 r.

Poz. 2173

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.203.2021 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 31 maja 2021 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 z późn. zm.) stwierdzam nieważność § 3 **uchwały Nr XXXIV/7/2021 Rady Miejskiej w Mrągowie** dnia 7 maja 2021 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Mrągowa oraz załącznika do uchwały, w części dotyczącej:

- § 4 pkt 6 w zakresie sformułowania: ...” dopuszcza się spalanie drobnych gałęzi drzew i krzewów o ile nie zawierają substancji niebezpiecznych.” oraz § 16 ust. 1

Uzasadnienie:

Rada Miejska w Mrągowie, działając na podstawie art. 4 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, po zasięgnięciu opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Mrągowie, przyjęła Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Mrągowa, stanowiący załącznik do uchwały, zwany w dalszej części Regulaminem.

W § 3 uchwały Rada postanowiła, iż traci moc uchwała Nr XXIX/4/2013 w Mrągowie z dnia 28 lutego 2013 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Mrągowa, zmieniana uchwałami Nr XLIV/2/2014 Rady Miejskiej w Mrągowie z dnia 24 kwietnia 2014 r. oraz Nr XIV/2/2015 Rady Miejskiej w Mrągowie z dnia 26 listopada 2015 r.

Ww. przepis uchwały pozostaje w sprzeczności z art. 11 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 87), która weszła w życie 1 lutego 2015 r. W świetle powołanego art. 11, dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 4, art. 61, art. 6n, art. 6r ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc na okres na jaki zostały wydane jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Powyższe oznacza, iż uchwała Rady Miejskiej w Mrągowie, utraciła moc w dniu 31 lipca 2016 r.

Ponadto Regulamin zawiera przepisy naruszające w sposób istotny prawo.

W § 4 Regulaminu, Rada Miejska ustaliła zasady w zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, w pkt 5 wprowadzono regulację dotyczącą kompostowania odpadów i jednocześnie dopuszczono spalanie drobnych gałęzi drzew i krzewów o ile nie zawierają substancji niebezpiecznych.

Art. 31. ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, wprowadza możliwość spalania gromadzonych pozostałości roślinnych poza instalacjami i urządzeniami, ale z zastrzeżeniem, że nie są one objęte obowiązkiem selektywnego zbierania.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące wymagań w zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych obejmujące m.in. bioodpady. Również z § 3 ust. 1 pkt 3 lit. f Regulaminu, wynika że z bioodpady objęte są selektywną zbiórką.

W myśl art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach, o ile mowa jest w ustawie o bioodpadach - rozumie się przez to m.in. ulegające biodegradacji odpady z ogrodów i parków. W pojęciu bioodpadów mieszczą się zatem

gałęzie drzew i krzewów. W związku z powyższym, określając zasady selektywnego zbierania odpadów Rada Miejska w Mrągowie nie mogła równocześnie nałożyć obowiązku selektywnego zbierania bioodpadów i zezwolić na spalanie tych odpadów. Niezależnie od tego należy zauważyć, iż problematyka *spalania* odpadów została uregulowana w ustawie o odpadach, a organ stanowiący gminy, na podstawie art. 4 ust. 2 ww. ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, nie został uprawniony do normowania tych kwestii w regulaminie utrzymania czystości i porządku.

W rozdziale 6 Regulaminu, określającym obowiązki osób utrzymujących zwierzęta domowe, w § 16 ust. 1 Rada Miejska w Mrągowie postanowiła, iż nieruchomości, na których przebywają zwierzęta domowe, winny być zabezpieczone w sposób uniemożliwiający samodzielne wydostanie się zwierząt poza ich obszar.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż z powyższego przepisu Regulaminu nie wynika, iż regulacja ta dotyczy tylko i wyłącznie obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe w odniesieniu do terenów przeznaczonych do wspólnego użytku.

W ocenie organu nadzoru, powyższe postanowienie Regulaminu narusza upoważnienie ustawowe, określone w art. 4 ust. 2 pkt 6 ww. ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, albowiem Rada Miejska nałożyła na właścicieli nieruchomości obowiązki odnoszące się również do ich własnych nieruchomości, które nie są przeznaczone do wspólnego użytku. Zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 6 ww. ustawy, regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące wymagań w zakresie obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku.

W doktrynie oraz orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, że nałożone obowiązki, dotyczące właściwego utrzymania zwierząt domowych, odnoszą się mają do postępowania ze zwierzętami domowymi w miejscach przeznaczonych do wspólnego użytku tj. w miejscach publicznych, takich jak place publiczne, ulice, skwery czy parki. Ograniczenia wprowadzane regulaminem nie mogą natomiast obejmować nieruchomości stanowiących własność osób utrzymujących zwierzęta domowe (tak. K. Bandarzewski, P. Chmielnicki, B. Dziadkiewicz w Komentarzu do ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, Warszawa 2007, s. 179; wyrok WSA w Białymstoku z dnia 11 marca 2012 r., sygn.. akt: II SA/Bk 125/21, wyrok z dnia 24 czerwca 2020 r. WSA w Warszawie, sygn. akt: VIII SA/Wa 265/20).

Z tego też względu ograniczenia ustalane przez radę gminy nie mogą obejmować nieruchomości stanowiących własność osób utrzymujących takie zwierzęta. Potwierdza to art. 3 ust. 2 pkt 13 ustawy, który stanowi, że gminy zapewniają czystość i porządek na swoim terenie i tworzą warunki niezbędne do ich utrzymania, a w szczególności określają wymagania wobec osób utrzymujących zwierzęta domowe w zakresie bezpieczeństwa i czystości w miejscach publicznych. Przepis ten upoważnia radę gminy do określenia obowiązków w zakresie bezpieczeństwa i czystości w miejscach publicznych, a zatem wszelkie regulacje odnoszące się do miejsc niebędących miejscami publicznymi nie znajdują umocowania ustawowego.

Mając powyższe na uwadze, koniecznym jest wyeliminowanie z obrotu prawnego postanowień, o których mowa w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Artur Chojecki